

# Η ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗ.

LE DIABLE ET MON DROIT,  
HONNI SOIT QUI MAL Y PENSE.

ΤΟΜΟΣ Η΄.

ΑΡΙΘ. 94.

Συνδρομή προπληρωτή, διὰ τοῦς  
ἐντὸς τοῦ Κράτους ἀνά 12 φύλλα  
Δραχ. 3.

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φύλλ: 24.

Φράγ: 7.



Τιμὴ καταχωρήσεως, ἡ γραμμὴ  
ὄβολ. παλ. 3.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα εἰς  
τὸ Τυπογραφ. «Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ» ἢ  
παρὰ τῷ Συντάκτῃ Κυρίῳ Φ. ΟΔΔΠ.

ΚΕΡΚΥΡΑ, τῇ 14 Μαΐου 1864.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Συνεπεῖα τῆς Συνθήκης τῆς 17/29 Μαρτίου Ε. Ε. ὑπογραφείσης ἐν Λονδίνῳ καὶ λαβούσης ἔννομον ἰσχὺν διὰ τοῦ ἀπὸ 27 Μαρτίου Ε. Ε. Νόμου, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 7 Ὀκτωβρίου 1863 ψηφίσματος τῆς ἹΓ΄ Ἰονίου Βουλῆς καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 14 Ἀπριλίου Νόμου περὶ ἐκλογῆς τῶν Ἰονίων Πληρεξουσίων.

Θέλοντες νὰ ἐπιταχύνωμεν τὴν μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἔνωσιν τῆς Ἰονίου Πολιτείας· ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ἱπουργικοῦ Συμβουλίου.

Διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.ον Διορίζομεν τὸν Κ. Θρασύβουλον Α. Ζαΐμην, Πληρεξούσιον τῆς Β΄ ἐν Ἀθήναις Ἑθνικῆς Συνελεύσεως, Ἐκτακτὸν Ἀπεσταλμένον τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς Ἰονίους Νήσους.

Ἄρθρον 2.ον Ὁ ἔκτακτος Ἀπεσταλμένος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, μεταβαίνων ἀμέσως εἰς Κέρκυραν, θέλει συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ Λόρδου Μ. Ἀρμостоῦ περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν παραδόσεως τῶν Ἰονίων Νήσων καὶ τῆς ἀποδιβάσεως τῆς ἡμετέρας στρατιωτικῆς δυνάμεως πρὸς κατάληψιν αὐτῶν, καὶ θέλει ὑπογράψῃ τὰ ἐπὶ τούτοις συντακτέα πρωτόκολλα.

Ἄρθρον 3. Ἀμα τῇ καταλήψει τῶν Ἰονίων Νήσων παρὰ τῆς ἡμετέρας στρατιωτικῆς δυνάμεως, ὁ ἔκτακτος Ἀπεσταλμένος ἀναλαμβάνει, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων νόμων ἐν ταῖς Ἰονίοις νήσοις, τὴν διοικητικὴν αὐτῶν διεύθυνσιν.

Τὰ πρὸς ἐκδόσιν Βασιλικῶν διαταγμάτων διὰ τὸν διο-

ρισμὸν τοῦ ἀπαιτουμένου εἰς τὴν διοικητικὴν ὑπηρεσίαν προσωπικοῦ προτάσεις, ὁ Ἐκτακτὸς Ἀπεσταλμένος θέλει ὑποβάλλει εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἄρθρον 4.ον Πρὸς διατήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ πρὸς ἐφαρμογὴν παντὸς μέτρου ασφαλείας, ἡ ἡμετέρα στρατιωτικὴ δύναμις θέλει χωρήγῃ πᾶσαν συνδρομὴν εἰς τὸν Ἀπεσταλμένον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐκτελούσα τὰς διαταγὰς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 5.ον Εἰς τὸν ἔκτακτον Ἀπεσταλμένον ἀνατίθεται πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὴν διοικητικὴν δικαιοδοσίαν πρὸς ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς τῶν πληρεξουσίων τῶν Ἰονίων Νήσων.

Πρὸς ταχυτέραν διεξαγωγὴν τῶν προπαρασκευαστικῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκλογῆς ταύτης, ὁ Ἐκτακτὸς Ἀπεσταλμένος θέλει ἐνεργήσῃ τὰς ἀπαιτουμένας διαπραγματεύσεις μετὰ τοῦ Λόρδου Μ. Ἀρμостоῦ καὶ πρὸ τῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν παραδόσεως τῆς χώρας.

Ἄρθρον 6.ον Ὁ ἔκτακτος Ἀπίσταλμένος θέλει παραλάβῃ ὅλα τὰ Ἀρχεῖα τῆς Ἰονίου Πολιτείας καὶ θέλει φροντίσει περὶ τῆς φυλάξεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 7.ον Ὁ μισθὸς τοῦ Ἐκτάκτου Ἀπεσταλμένου πληρωθησόμενος ἐκ τοῦ Ταμείου τῶν Ἰονίων Νήσων, μέλει νὰ κανονισθῇ ἀκολούθως.

Ἄρθρον 8.ον Ἀμα ἀποπερατωθεῖσιν τῶν ἐκλογῶν, παύουσι τὰ καθήκοντα τοῦ Ἐκτάκτου Ἀπεσταλμένου, πᾶσαι δὲ αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ ἀναφέρονται ἐκτοτε ἀπ' αὐθιᾶς εἰς τὰ ἀρμόδια Ἱπουργεῖα.

Εἰς τὸ ἡμέτερον Ἱπουργικὸν Συμβούλιον ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἀθήναι, τῇ 25 Ἀπριλίου 1864.

ΔΙΑΒΑΤΕΙΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΗ ΒΕΛΑΠΟΘΗΚΗ  
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΕΝΩΝ  
(Ἱπογέγ.) Ζ. ΒΑΛΒΗΣ, Γ. ΠΑΠΑΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ,  
Χ. ΖΙΜΒΡΑΚΑΚΗΣ, Π. ΚΑΛΑΓΓΑΣ,  
Μ. Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ, Α. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ.



## Οἱ ἐκλεχθῆσόμενοι Πληρεξούσιοι.

Ἡ ἐνεστώσα τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ προσφιλεστάτου Βασιλέως ἡμῶν κατάστασις δὲν εἶναι βεβαίως ἐκείνη, ἣν ἐκαστος ἐπροσδόκα! Ἀφοῦ ἡ σκληρὰ Διπλωματία πολλὰ ὑπεσχέθη εἰς τε τὸ ἔθνος, καὶ εἰς τὸν Βασιλέα αὐτὸν, ἐγκατέλειπεν ἐπὶ τέλους σκληρῶς ἀμφοτέρους. Καὶ τὸν μὲν Βασιλέα κυδούκισε μόνον καὶ ἔσπευσε νὰ περιβάλῃ με συνταγματικὸν στέφανον (διότι οἶδεν ἡ καταχθόνιος, ὅτι καλὸν τὸ σύνταγμα) τὸ δὲ ἔθνος ἐγκατέλειψε καταφθειρόμενον ὑπὸ μεγάλων ἀναγκῶν— Καὶ στρατὸς μὲν εἰς ἐντελὴ ἀταξίαν διακείμενος, ἔπρεπε νὰ διατηρήσῃ τὴν τάξιν, ἔθνοςυνέλευσις δὲ συγκεκλιμένη, κατὰ μέγα μέρος, ἀπὸ ἀνθρώπων μὴ συνειδῶτας τὴν ἐντολὴν τῶν ἔπρεπε νὰ τὸν ὑποδεχθῇ, καὶ νὰ ἐργάζεται, φόβῳ δὴθεν πατριωτικῷ κινουμένη, μὴ ὁ συνταγματικώτερος τῶν Βασιλέων, παραβιάσῃ τὸ σύνταγμα! Ἀπὸ τῆς ἐλεύσεως ὅθεν τοῦ Προσφιλεστάτου Βασιλέως ἡμῶν μέχρις ὥρας, καὶ ὁ στρατὸς ἔδωκεν δείγματα μεγάλης ἀπειθαρχίας, καὶ ἡ ἔθνοςυνέλευσις μεγάλης ἀνικανότητος ὡς πρὸς τὸν ὅποιον ὤφειλε νὰ ἐπιδιώκῃ σκοπὸν· ὥστε καὶ ὁ μὲν ἐπανειλημμένως λυποτακτῆσαι, διελύθη, καὶ ἡ δὲ ἤκουσεν ἐντὸς τοῦ κόλπου τῆς, πρότασιν, τείνουσαν νὰ περιορίσῃ καὶ αὐτὴν τὴν Βασιλικὴν κυριαρχίαν. Ἐν τούτοις τὸ ἔθνος μετρητὸν σήμερον χρόνον ἱκανὸν ἀπὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ προσφιλεστάτου Βασιλέως, καὶ οὐδεμίαν θεραπείαν εἶδεν εἰς τόσας ἐπειγούσας ἀνάγκας, διότι οἱ καταχθόνιοι οὗτοι δαίμονες, ἐμποδίζουν συστηματικῶς τὸ καλόν. ὦ! πῶς νὰ μὴ λυπῇται, πᾶσα ἑλληνικὴ ψυχὴ, ὅταν διὰ τῆς ἀπλουτέρας συμπαροβολῆς ἴδῃ, πῶς ὁ Μαξιμιλιανὸς ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν μακαρίαν τοῦ Μηραρχαίρου διαμονὴν του, ὡς Αὐτοκράτωρ τοῦ Μεξικοῦ, καὶ πῶς ὁ Προσφιλεστάτος Βασιλεὺς ἡμῶν ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας του, ὡς Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος. . . . ὁ μὲν διὰ μεγάλης χρηματικῆς καὶ στρατιωτικῆς ἰσχύος, ὁ δὲ διὰ τῆς μόντης ἀγάπης τοῦ λαοῦ του! Πῶς νὰ μὴ λυπῇται τις, παραβάλλων τὴν εἰλικρινή, καὶ μεγάλην πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα τοῦ Μεξικοῦ, καὶ πρὸς τὸ Μεξικὸν αὐτὸ συμπάθειαν τῆς Γαλλίας, πρὸς τὴν ψευδὴ καὶ καταχθόνιον διπλωματίαν, τὴν προστατεύσασαν τὰ ἑλληνικά; Ἀλλὰ νῦν ταῦτα πάντα ἐγίνοντο, καὶ τὰ γινόμενα οὐκ ἀπογίνονται, ἂν καὶ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος δολοκλήρον καὶ συναισθάνεται, καὶ λυπῇται, καὶ ἀγανακτεῖ ἐν μέσῳ ὅμως καταστάσεως τοιαύτης, δύο τινὰ παρουσιάζονται τὰ ἐπεία ἂν καὶ ἅπαντες τὰ γινώσκωμεν, καὶ τὰ αἰσθανόμεθα, ἐπεὶ γὰρ μεγάλως, νὰ ἐπιστήσωμεν ἐπὶ αὐτῶν τὴν προσοχὴν μας ἅπασαν, καὶ ἀσπαζόμενοι αὐτὰ ἐγκαρδίως ὡς μόνην ἄγκυραν τῶν ἐλπίδων μας προδῶμεν μετὰ θάρρους, ὅπως καὶ τὸ ἔθνος ὀρεγῇσωμεν καὶ τὸν Θρόνον ὑποστηρίξωμεν.

Καὶ πρῶτον, δὲν πρέπει νὰ περιμένωμεν ἀπὸ τὸν ξένον βοήθειαν, πρέπει ἀπ' ἐναντίας νὰ πεισθῶμεν, ὅτι ἡ σκληρὰ διπλωματία, θεωρεῖ καὶ τὴν ἐλαχίστην πρόβον τοῦ ἔθνους, ὡς τείνουσαν νὰ ἐπιφέρῃ πληγὴν εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος, ἡ ἀκεραιότης τοῦ ὁποίου, ἐνδιαφέρει τὴν χριστιανικὴν Εὐρώπην, πολὺ περισσότερον ἢ ὅσον

κατὰ τὸν Μέσον Αἰῶνα ὁ Ἅγιος Τάφος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν . . . .

Δεύτερον, μόνον, καὶ διὰ τῶν δυνάμεών μας μόνον, νὰ ἐνωθῶμεν εἰλικρινῶς, ἐγκαταλείποντες τὰ μαῦρα πιάτη, τὰ σκληρῶς διαίρεσαντα μέχρις ὥρας ἡμᾶς, καὶ ἂν μὲν εἶναι ἀληθές, ὡς εἶναι βέβαιον, ὅτι οἱ ἐν Ἑλλάδι ἀγαθοὶ καὶ ἐνάρετοι, περιμένουν ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς Ἑπανακτοῦς βοήθειαν, καὶ ἀγάπην, εἶναι ἀναντίρρητον, ὅτι δυνάμεθα, ἐνούμενοι μετ' αὐτῶν, νὰ πράξωμεν μέγα καλόν, καὶ τὸ ἔθνος βοηθοῦντες, καὶ τὸν Θρόνον ὑποστηρίζοντες.

Καὶ ἰδοὺ παρουσιάζεται ἡ κρίσιμότερα καὶ σοβαρότερα τῶν περιστάσεων. . . . Αἱ μέλλουσαι ἐκλογαί, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ πᾶν ἐξαρτάται. Ποιοὶ πρέπει νὰ ᾖναι οἱ πληρεξούσιοι; ποίους πρέπει νὰ ἐκλέξωμεν;

Ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰψίστου, τοῦ ὑποσάντος τὸν θάνατον διὰ τὰς ἀμαρτίας μας, καὶ τοῦ προσφιλεστάτου Βασιλέως ἡμῶν, τοῦ στηρίζαντος τὸν Θρόνον του εἰς τὴν μόνην ἀγάπην τοῦ λαοῦ του καὶ ἐπὶ ἐρείπιων, τοῦ εἰλικρινῶς ῥιφθέντος εἰς τὰς ἀγκάλας του, ἄνευ ἰσχύος, ἡ βοήθειάς ξένης, νὰ σκεφθῶμεν σοβαρῶς καὶ ὀρθοσκευτικῶς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης, ἔχομεν ἀνάγκην ἀνθρώπων διακρινόμενων διὰ τε τὴν ἱκανότητα, τιμιότητα, φρόνησιν, πείραν εἰς τὰ πράγματα, ἀγάπην πρὸς τὸν Βασιλέα, πρὸς τοὺς νόμους, τὴν τάξιν, τὰς βάσεις ταύτας πάσης μελλούσης εὐημερίας. Ὅσοι εἴμεθα χριστιανοί, ἀγαθοὶ οἰκογενειάρχαι, ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὸ καλὸν τῆς Πατρίδος μας, τοιοῦτοι εἶναι οἱ ἄνθρωποι, ἐπὶ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν μας, αὐτοὺς πρέπει νὰ ἐκλέξωμεν, οἷον δὴ ποτε κόμματος εἶναι, οἷον δὴ ποτε καὶ ἂν ὦσι. Πρέπει νὰ λησμονήσωμεν τὰ παρελθόντα, νέα καὶ μεγάλῃ, ἀπροσδόκητος καὶ πολυστένακτος φάσις πραγμάτων, μᾶς ἀναγκάζει νὰ τὰ λησμονήσωμεν, καὶ δίδοντες ἀμοιβαίως τὸν ἀσπασμὸν τῆς ἀγάπης, νὰ ἐνωθῶμεν καὶ νὰ ἐνεργήσωμεν ἅπαντες πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, φωτίζοντες τὸ κοινὸν καὶ στηρίζοντες τὴν καλὴν ἐκλογήν. Τὸ ἔργον εἶναι μέγα, μεγάλη καὶ φοβερά ἡ εὐθύνη ἀπάντων, καὶ τῶν ἐκλεχθησομένων καὶ τῶν ἐκλογέων· τοιοῦτους νὰ ἐκλέξωμεν, καὶ ἄνευ τῆς θελήσεώς των, ὅταν ἡ πατρίς ἔχει ἀνάγκην, οὐδεμία αἰτία ἰδιαιτέρα δύνатаι ποτὲ νὰ παρεμποδίσῃ τὸ μέγαν τοῦτο καθήκον.

Ἄν ἐκλογὴ τοιαύτη γίνῃ, εἶναι ἐλπίς μεγάλη, ὅτι διὰ τοῦ συνεταιρισμοῦ τούτου τῆς ἀγάπης, τῆς συμπνοίας καὶ τῆς ἀφοσιώσεως ὑπὲρ τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Βασιλέως, μέγα καὶ ἄμεσον καλὸν θὰ ἐπέλθῃ, εἰς τὴν ἐνεστώσαν τοῦ ἔθνους κατάστασιν, καὶ συγχρόνως τίθενται βάσεις στερεαί, διότι ἀγναὶ ἑλληνικαί, καὶ οὐχὶ ξέναι τῆς μελλούσης εὐημερίας του. Ἄλλως, ἂς ἀποκαλεσθῶμεν ἀπὸ τοῦδε προδόται τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Βασιλέως, διότι ἡ ἐσχάτη πλάνη ἔσεται χειρὼν τῆς πρώτης, διότι δίδωμεν καὶ νέας ἀπορρέας εἰς τὴν σκληρὰν διπλωματίαν νὰ λέγῃ ὅτι εἴμεθα ἀνάξιοι νὰ συγκαταβῇθούμεθα μετὰ τῶν ἔθνων, καὶ νὰ ἔχωμεν Βασιλέα, διότι τέλος κινδυνεύει βεβαίως καὶ αὐτὴ ἡ ὑπαρξὶς τοῦ ἔθνους, καὶ ὅτε τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν! . . .

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΝ  
ΜΟΡΕΛΛΟΝ  
ΛΕΩΝΙΔΗΝ

\* \* \*



Καὶ ἐπανερχόμενοι ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς προσεγγιζούσης ἐκλογῆς τῶν πληρεξουσίων, τοῦ σοβαρωτέρου καὶ χρισιμωτέρου τῶν ζητημάτων, ὡς εἵπομεν προηγουμένως, διότι ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτᾶται ἡ μέλλουσα τοῦ ἔθνους εὐημερία, ἡ ἢ μέλλουσα καταστροφή του, εἶναι ἀναντίρρητον, ὅτι τὸ ἔθνος ὁλόκληρον ἔχει ἄμεσον ἀνάγκην νὰ μορφωθῇ, οὐχί, τὸ ἐπαναλέγωμεν, διὰ τῆς βοήθειας τοῦ ξένου, ἀλλὰ διὰ τοῦ συνεταιρισμοῦ τῆς ἰδίας ἡμῶν ἀγάπης, τοῦ ἀληθοῦς πατριωτισμοῦ καὶ τῆς ἀρετῆς. Διὰ τῆς καταβολῆς τοιούτων μεγάλων καὶ πολυτίμων κεφαλαίων, δυνάμεθα, βεβαίως, νὰ θέσωμεν βάσεις καλὰς τῆς μελλούσης εὐημερίας του. Ἄλλως τε τὴν μὲν πρὸς τὸ ἔθνος βοήθειαν τοῦ ξένου πρέπει νὰ δεχώμεθα, καὶ εἰλικρινῶς νὰ εὐγνωμονώμεν· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ Ἑλλάς, μικρὰ μὲν καὶ ἀδύνατος ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἐμπεριέχει ὅμως ἐν ἑαυτῇ τοῦ μέλλοντος μεγαλείου καὶ τῆς δόξης τῆς τὰ στοιχεῖα, ἡ Κακοῦργος Διπλωματία ἢ καλῶς τοῦτο γινώσκουσα, καὶ ἡ αἰείποτε φοβούμενη μὴ ποτὲ ὁ Ἕλληνα, λάβῃ γῆν, καὶ κινήσῃ τὴν γῆν, παρεμβάλλει συστηματικῶς προσκόμματα εἰς τὴν φυσικὴν τάσιν τῆς προόδου τῆς, ἵνα ὅσον τὸ δυνατόν τὴν ἀπομακρύνῃ, προσπαθοῦσα νὰ μὴ γινῇ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων τῆς, ραδιουργοῦσα, καὶ πλέκουσα, ἀνησυχίας, καὶ διαιρέσεις, καὶ τότε ἀντὶ νὰ αἰσθανώμεθα τὸ μέγα τοῦτο κακὸν, καὶ νὰ τὸ ἀποκρούωμεν ὅλαις δυνάμεσι, προσκολούμεθα ἀπ' ἐναντίας, καὶ πρὸς μεγαλητέραν ἐνύσχυσίν του, ἢ Ἀγγλίζωμεν, ἢ Ῥωσίζομεν, ἢ Γαλλίζωμεν, κατὰ τὰς περιστάσεις, λησμονοῦντες ἀπέναντι ἐλπίδων ποταπῶν, καὶ αὐτὸν τὸν Ἐθνισμόν μας, καὶ αὐτὴν τὴν καταγωγὴν μας, ὁ μέγας οὗτος πειρασμός, ἡ τρομερὰ αὕτη κατάρρα τότε μόνον θέλει παύσει, ὅτε τὸ ἔθνος διὰ τῆς ἡθικῆς του ἀναμορφώσεως, συναισθανθῇ τὸ κακὸν διότι ἡ ραδιουργία τότε δὲν θέλει εὐρὴ πλέον τοῦ λοιποῦ τροφὴν εἰς τὰ σχέδιά τῆς. Τοιοῦτοι θέλουν εἶσθαι οἱ καλοὶ καρποὶ, τοῦ Μεγάλου συνεταιρισμοῦ τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς ἀρετῆς.

Ἐθνοσυνελεύσεις ὅθεν συγκεκλιμένη, κατὰ μέγα μέρος τουλάχιστον, ὡς εὐελπιζόμεθα, ἐξ ἀτόμων διακεκριμένης ἀρετῆς, καὶ ἱκανότητος ἐπιλαμβάνομένη τῆς περιμενομένης πράξεως, τῆς συντάξεως δηλονότι τοῦ μεταξὺ τοῦ ἔθνους, καὶ τοῦ θρόνου Συντάγματος, θέλει βεβαίως ἀναγνωρίσει ὅτι πρώτη, ἀρχὴ εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς Ὁρησκείας, ὁ ἀκρογωνιαίος οὗτος λίθος τοῦ μεγάλου Πολιτικοῦ Οἰκοδομήματος. Πρέπει δὲ νὰ ὁμολογῇσωμεν, καίτοι μετὰ λύπης μεγάλης, ὅτι ἂν ἡ Ὁρησκεία, δὲν ἐξέλαιπεν παντελῶς, εἶναι ὅμως βέβαιον ὅτι εἰς τε τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὴν Ἑ-

ἂν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ὀφείλει εἰς αὐτὴν ἐξαιρετικῶς, τὴν τήρησιν τῆς Ἐθνικότητός του, συνταυτίσαν, διαρκούσης τῆς σκληρᾶς τυραννίας Ὁρησκείαν, καὶ ἐθνικότητα· ἂν εἰς αὐτὴν ὀφείλει τὸ θάρρος τῶν θαυμασίων κατορθωμάτων του καὶ τέλος αὐτὴν τὴν πολυστένακτον ἀνεξαρτησίαν του, εἶναι ἀναντίρρητον, ὅτι αὕτη πρέπει διὰ τοῦ συντάγματος νὰ σερεωθῇ, ἐπὶ ἀκλονήτων βάσεων, διὰ τῆς καταστροφῆς πάσης ἐμμέσου, ἢ ἀμμέσου ἐπιρροῆς ἐναντίας πρὸς τὸ ἀποκλειστικὸν μεγαλεῖον καὶ δόξαν τῆς.

Παραδεχομένης τῆς πρώτης ἀρχῆς ταύτης, καὶ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, μεταβαινούσης εἰς τὰ καθέκαστα τοῦ συντάγματος, ἑτέραν πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ ἐν ἑαυτῇ ἀλήθειαν πικράν, ἐκείνην δηλονότι ὅτι τὸ ἔθνος δὲν ἦτον εἰσέτι ἐπίδεκτικόν, νὰ κυβερνηθῇ συνταγματικῶς· οὐδεὶς εὐσυνειδήτος δύναται νὰ ἀντιτείνῃ τὴν πικράν ταύτην ἀλήθειαν, διότι ἐν τῷ διαστήματι τοῦτο, οὐδὲ τὸ ἔθνος ὠφελήθη οὐδὲ καρποὶ καλοὶ ἀνεφάνησαν. Ἀλλὰ τοῦ συντάγματος ἤδη καθυδρτηθέντος, καθήκον ἱερὸν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως εἶναι, νὰ συντάξῃ τὸ νέον, εἰς τρόπον ὥστε νὰ φέρῃ καρπὸν καλόν, καὶ βέβαιον, καὶ ἐπομένως, πρὸς τὸν μέγα τοῦτον σκοπὸν, καὶ πρὸς τὸ ἀποκλειστικὸν συμφέρον τοῦ ἔθνους, ἀνάγκη πᾶσα τὸ σύνολον τοῦ Συντάγματος νὰ κλίνη ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπὲρ τοῦ Θρόνου. Καίτοι αἰείποτε ἡσπασθήμεν τὰς συνταγματικὰς ἀρχάς. Πρέπει ὅμως ὁ συνετός Ἄνθρωπος, ὡς ὁ σοφὸς νομοθέτης νὰ ἐφαρμόξῃ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸν νόμον, σύμφωνα πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἔθνους, καὶ πρὸς τὴν ἡθικὴν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν· ὅταν ἀρχὴ τοιαύτη, δὲν ὀδηγῇ τὰς ἀνθρωπίνους πράξεις, οὐχί μόνον καρποὺς καλοὺς δὲν δύναται ποτὲ τὰ καλὰ νὰ φέρῃσιν ἀλλ' ἀπεναντίας αὐτὰ γίνονται, κακῶν συνεπειῶν αἷτια. Διὰ ποῖον αἷτιον ἡ Ἑλλάς δὲν συνέταξεν εἰσέτι πολιτικὸν Κώδικα, πρὸς ὀδηγίαν ἀπάντων; διὰ τὸν λόγον ὅτι τὸ ἔθνος δὲν ἦτον μέχρις ὥρας ἐπίδεκτικόν, ὕφισταμένων εἰσέτι τῶν ἐθιμῶν καὶ ἔξεων τῆς παρελθούσης Κυβερνήσεως, ὡς περ καὶ ἐν Ἑπτανήσῳ ἐν τῷ Ἀστυκῷ Κώδικι, διετηρήθησαν οἱ περὶ ἀδιαθέτου κληρονομίας νόμοι, οἱ οὗτοι ὑπῆρχον ὑπὸ τὴν Ἑνετικὴν Κυβέρνησιν, οἷοι δὲν εἴμεθα οὐδὲ ἡμεῖς ἐπίδεκτικοὶ διὰ μῆς, νὰ δοκιμάσωμεν τὴν ἐπαρτήσιν ὁμορραν τοῦ νόμου, καὶ τοὺς τὴν σήμερον τὸ πλείστον μέρος ἐπιθυμῇ τὴν μεταρρυθμίσιν του σύμφωνα πρὸς τὰς νομοθεσίας τῆς Ευρώπης, καὶ πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Αἰῶνος.

Ἀνάγκη ὅθεν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ σύνολον τοῦ Συντάγματος, νὰ κλίνη ὑπὲρ τοῦ Θρόνου, καὶ τοῦτο ἰσχυρίζομεθα, πρὸς τὸ ἀποκλειστικὸν συμφέρον καὶ ὠφέλειαν τοῦ ἔθνους.



## Ἡ Λαμπρή.

«Ἡ λαμπρὴ ἐπλάκωσε· ἔλεγάμε σήμερα-δεκαπέντε·  
καὶ τὸ 'λέγαμε μ' ἐκείνην τὴ φρίκη τοῦ ἤθελε· ποῦμε  
» Ὁρῆ τοῦ Θεοῦ ἐπλάκωσε. Ἡ φρικώδης Λαμπρὴ!  
» φρικώδης, ἐπειδὴ ἀπὸ ἑορτῆν τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἐκά-  
» μετε ἑορτὴν τοῦ Βάκχου· καὶ, ἀντὶς νὰν τὴν ἑορτά-  
» ζετε μὲ συντριβὴν καρδίας, μὲ ταπεινοσύνην καὶ μὲ  
» ἀγάπην, τὴν ἑορτάζετε· ἐξεναντίας μὲ συντροδὴν στα-  
» σιδιώων, συμπάρωνε, καὶ καμπάνωνε!...»

Ἡ Λαμπρὴ ἐπέρασε· λέμε σήμερα· καὶ τὸ λέμε μ'  
ἐκείνην τὴν ἀναισθησίαν τοῦ ἤθελε· ποῦμε Ὁρῆ τοῦ Θεοῦ  
ἐπέρασε. Δόξα σοι ὦ Θεός· τὰ βακχικὰ λαμπριάτικα  
συνήθεια τοῦ χυδαίωने ἐπεράσανε, καὶ ἔμπορευμε τώρα  
νὰ ἀναπνεύσωμε... Μόνον ὅσοι ἐλάβανε τὰ παιδιότους  
λαδομένα, κολωβωμένα, στρεβλομένα ὅποσδήποτε ἀπὸ  
τὴν παραφροσύνην τὴ λαμπριάτικη, ἐκείνοι μόνον οἱ δυ-  
στυχεῖς θὰ μείνουνε στὸ πένθος τοῦ δυστυχήματος.

Τὰ λαμπριάτικα βακχικὰ καρναβάλια ἐπεράσανε!  
Ἄμποτε νὰ μὴ ματᾶλθουνε πλέον! Ἄμποτε νὰ μᾶς  
εὐσπλαγχνισθῇ ὁ Θεός, νὰ μεταστειλῇ τὸν Ἰησοῦν Χρι-  
στὸν, νὰν τὸν ματασταυρώσουν· (οἱ Χριστιανοὶ τώρα),  
γὰ νὰ ματαβαλθῇ ἀπάνου ἡ θρησκεία του, ἡ θρησκεία  
τοῦ Εὐαγγελίου, ἡ θρησκεία τῆς ἀρετῆς, καὶ νὰ παύσῃ  
πάλιν ἡ θρησκεία τοῦ συμπάρωνε, τῆς κοιλιᾶς, τῆς μέ-  
θης, καὶ τῆς αἰσχροσύνης.

Ἡ βακχικὴ τούτη λαμπριάτικη Ὀργία μᾶς ἤφερε ὡς  
κ' ἐφ' ἑτο τὰ δυστυχήματα τοῦ μᾶς ἤφερε πάντα. Οἱ  
χυδαῖοι, μεθυσμένοι ἀπὸ συνήθειο λαμπριάτικο, ἐς-  
μπαροκοπήσαν· τὴ χώρα, καὶ στὸ συμπαροκόπισμα ἐ-  
στρεβλοθήκαν· κ' ἐκείνοι, κ' ἐστρεβλόσανε καὶ ἄλλους ἀ-  
θόους· ἡ ἱερωγία, ὅλες ἐπινιγῆκανε μέσα στὸ θόρυβο  
συμπάρωνε καὶ καμπάνωνε (1)· τὸ Εὐαγγέλιο τὸ ἴδιο,  
ἔγινε κ' ἐφ' ἑτο, καθὼς γένετα πάντα, αἵτια συντροδῆς  
καὶ ἀλαλαγμοῦ! Ἡ ἀτομικὴ ἀσφάλεια ἔλειψε, καὶ κα-  
θίνας ἔτρεμε εἰς τοὺς δρόμους. Πολλοὶ φρόνημοι οἰ-  
κογενειάρχαι ἐκλεισθήκανε διαρκούσης τῆς μανιόδου  
παραφροσύνης, μὲ αὐστηρὰς διαταγὰς εἰς τὴν οἰκογέ-  
νειαν νὰ μὴν ἀνοίξῃ ἡ πόρτα, νὰ μὴν ἔβγῃ κανένας  
ἔξω!... Τὸ βράδι οἱ χυδαῖοι, μεθυσμένοι ἀπὸ συνή-  
θειο λαμπριάτικο καὶ ἀπὸ κρασί, ἐπερνούσαν· ἀπουκά-  
του ἀπὸ τὰ σπῆτια μᾶς τραγουδόντες τραγούδια ἄτρο-  
παλὰ καὶ αἰσχρά!...

Ἰδοὺ ἡ κατάστασις τῆς θρησκείας εἰς τ' ἀνατολικά  
τοῦτα μέρη. Μία τέτοια κατάστασις δὲν ἔμπορεῖ πλέον  
νὰ πᾶν ἔμπρός· ὁ δέκατος ἑνάτος αἰὼνας δὲν τὸ συγ-  
χωράει.

Πρόβλεψες! Πρόβλεψες! Πρόβλεψες!...

ΑΝΔ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

(Ἐναρχόμεθα).

(1) Μίαν ἐντυπῶν ἐξαίρεση γνωρίζουμε εἰς τὸν Ἅγιον  
Γεράσιμον, εἰς τὴν Πλάκα. Ἡ Ἐκκλησία τούτη συχνά  
ζεῖ εἰς μέγα μέρος ἀπὸ Κυρίου καὶ ἀπὸ Κυρίας. Οἱ  
Κύριοι ὅταν ἠμπορέσανε καὶ ἐπῆραν ἀπάνου του, τὴ δι-  
εῖδοντες, καὶ δὲν ἐσυγχώρεσαν κανένα ἄπρεπο μέσα εἰς  
τὴν Ἐκκλησίαν. Ἰδοὺ παράδειγμα ν' ἀκολουθηθῇ.

## Ποίησις.

Δὲν ἔχομεν τὴν ἀξίωσιν νὰ μιμηθῶμεν τοὺς πλή-  
ρεις ἀρμονίας, φαντασίας καὶ χάριτος στίχους τοῦ  
μεγάλου Ποιητοῦ τῆς ἡμέρας, τοῦ κατὰ τὸν φιλέλληνα  
Λενορμὰν Μοράρχου τῆς Νεοελληνικῆς Καλλιτελείας,  
ἀν δημοσιεύωμεν ὅθεν τὸ παρακατιὸν κλέφτικόν μας  
ἀπόσπασμα τὸ κάμνομεν διὰ νὰ δεῖξωμεν ὅποιον ἐπιβ-  
ροὴν ἐξασκεῖ τὸ δαιμόνιον τοῦ Βαλαωρίτου πνεύματος καὶ  
ἐφ' ἡμῶν τῶν κακοφώνων αἰδῶν τῆς Διαιολαποθήκης.

Σ' ἕνα κοντρί θεόχτιστο κάθεται διπλοπόδι  
ἕνας γεροπαλῆκαρος, ὁ Κίτζος ὁ... Ἀγραφιώτης.  
Στρίφτει μουστάκα θεριακὰ καὶ τσουντοβελονάτη  
Ποῦ ἡ γῆ δὲν ἔχει δεύτερη νὰ μετροθῇ μ' ἐκείνη.  
Μία τσουῦτα τὴν Ἀνατολὴν, ἡ ἄλλη κυττάει τὴ Δύσι,  
Καὶ ἡ δυὸ μινᾶνε πόλεμο, λὲς κ' εἶνε γιγατάνια!  
Καιρὸς θενᾶρτει καὶ γι' αὐτὴν, παράξινον δὲν εἶνε,  
Ποῦ ὁ ἀνεβῇ στὸν οὐρανὸν σὰν τοῦ Σαμουὴλ τὸ ῥάσο,  
Νὰ πᾶν νὰ εὐρῇ τὴ θέση της στὸ θεῖόν Μουσεῖο!  
ἔτσι κ' αὐτὴ στὸ ἀνέδασμα ψηλὰ θὲν ἀρμενίζῃ  
Κι' ὅτε περάσει λάμπαξες καὶ πάγο θὲν ἀφίνη·  
Κι' ὅχι πλειὰ μαύρη σὰν καπνὸς, σὰ σύγνεφο, σὰ ῥάσο  
Μὰ κάτασπρη, μωρὲς παιδιὰ, σὰν πάγος τοῦ θανάτου  
Μὲς τὸν αἰθέρα σὰ σπαθί, σὰ χάρος θὰ διαβαίνει!  
Ἄιντε ὅρε Κίτζο, σῆκο ὀρθὸς βάρει τὸ καρυοφύλλι  
Ὁ γερο-Πίνδος νὰ σινοθῇ, ν' ἀκούσῃ ἡ Βαλαώρα,  
Νὰ τειναχθῇ ἡ φλοκάτα σου, μόσχο ὡς ἐκεῖ νὰ στείλῃ,  
Νὰ τῆς θυμῇ τὰ παιδιὰ, ν' ἀναστηθῇ ἡ ψυχούλα.  
Ν' ἀναστηθῇ, νὰ τειναχθῇ νὰ ἐμπόρει καὶ ἡ δική μου,  
Νὰ πάρῃ πλήθεια δύναμι, νὰ χύσῃ πλήθεια φλόγα,  
Ὅσο εἶν τὸ πρόσωπο τῆς γῆς τόση φωτειὰ νὰ δώκῃ  
Σὲ Δύσι καὶ σὲ Ἀνατολὴν, ἀπὸ βορρῆας σὲ Νότο  
Νὰ ἰδῶ ν' ἀνάψουνε ἡ στερεαίς, τὰ πέλαγα, τὰ ὄρη,  
Τὰ πεθαμμένα τὰ κορμιά νὰ ἰδῶ νὰ ταραχθοῦνε,  
Νὰ ζεσταθοῦν τὰ κόκαλα σὰ μὴ φορὰ στὸ Σοῦλι,  
Νὰ μεγαλώσουν ἡ ψυχαίς νὰ γένουνε Οἰκουμένην,  
Νὰ πολεμήσῃ πάλε ἡ γῆς μὲ τὴν ἀθανασία,  
Νὰ ἰδῇ μὲ τρόμο ὁ Οὐρανὸς τὴ λυσσασμένη μάχη,  
Τ' ἄστρα ἕνα ἕνα νὰ χαθοῦν καὶ ἡ μάχη νὰ μὴ σόνη.

Νὰ παταχτῶ ψύχα κ' ἐγὼ μὲς τὴν κορφή τ' Ἀγράφου,  
Κοντάσου γεροπαλῆκαρος νὰ κάτσω διπλοπόδι,  
Νὰ μυριστῶ ὅρε μὴ φορὰ σουβλί μὲ κοκορέτσι!  
Μὲ τὸ ἕνα ὅρε νὰ τὸ βαρῆς μὲ τὸ ἄλλο νὰ τὸ στρίφτῃς,  
Κ' ἐγὼ ἐδεκεῖ στὸ πλάγι σου νὰ λέω ψύχα τραγοῦδι·  
Πὸ νὰ μοῦ πάρῃ τὴ φωνὴ τοῦ Πίνδου ἡ Κουκουδίγις  
Ὡς τὴν ἐπῆρε μὴ φορὰ στὸ Ὀλιβερό Γαρδίκι  
Κι' ἐλάμπαξ ἄχαρ παιδιὰ τὴν νύχτα μὲς τὴν κλίνη  
Σὰν τὰ πολεμὰ στὴν ἀγρὴν, μὴ τὰ πολεμὰ στὴν ἀγρὴν  
Πὸ νὰ τὴ σέρῃ μακρὰν στὸ μέγα Μοναστήρι,  
Μὲς τὴν Ἁγίαν μας Σοφίαν κ' ἀκούῃ πούλιον ἔρα,  
Παπᾶς καὶ Διάκος ἐκεῖ ἐπ' ἄνδρ' ὅταν ἐπὶ θυμιατίζουν,  
Λιθωσιμένη ἄλλο πούλι νὰ μᾶς τὴν ἔναφέρῃ,  
Ν' ἀναστηθοῦν τὰ νειάτα σου κ' ἐμέναν ἡ ψυχούλα!  
Ἄιντε ὅρε Κίτζο σῆκο ὀρθὸς, βάρει τὸ καρυοφύλλι,  
Βάρειτο μὴ, βάρειτο δυὸ, βάρειτο τρεῖς καὶ πέντε.



Νὰ λαβῶθῃ, νὰ σκοτωθῇ, τὰ σωθῇ νὰ βέψουν,  
Νὰ πάρῃ ἡ Πόλι τὴν καρδιά, ἡ Ἀθῆνα τὰ πλεμόνια,  
Ἡ Θεσσαλία τὸ γαῖμα του, ἡ Ἐφτάνησο τὸ σκότι  
Καὶ ἡ Κάψο-Βαλκῶρα μας ἀπὸ μυαλὰ μία ψύχα!.

## Φύρδην-Μίγδην.

Ἀποποιήσεως ἐνταῦθα τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐπιψηφίσῃ  
450 λίρας πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Βασιλέως, ἐνῷ 700 πρό-  
τινος χρόνου ἐπεψήφισε διὰ τοὺς Γάμους τοῦ Πρίγκηπος  
τῆς Οὐαλίας (Ich dien III). Ὁ Ἐπαρχος ἔλαβε τὴν ἐμ-  
πειυσιν νὰ σχηματίσῃ πολυμελὴ ἐπιτροπὴν ὑπερεῖμων  
ἐπαίτων ἵνα ἐκ τοῦ πολυευσπλαγγνοῦ Κερκυραϊκοῦ κοι-  
νοῦ συνάξῃ τὸ ποσόν, καὶ οὕτω μὲ τὰ ξένα κόλυθα ἀνα-  
βῇ ὁ Γ, ἡ δὲ Δ, ἡ καὶ ὁ Κ. τὰς βαθμίδας τῆς εὐνοίας τῆς  
Α. Ἑλλ. Μεγαλειότητος. Συσταίνεται συγχρόνως εἶδος τι  
Βασιλικῆς Φρουρᾶς τὴν ὁποίαν λέγεται ὅτι θὰ διευθύνῃ  
ὁ υἱὸς τῆς Α. Ἑλλ. Ἐθνικότητος. Ἀγνοοῦμεν ἂν οἱ νέοι  
οὗτοι Moschettieri θὰ ᾔνε ἱππεῖς ἢ πεζοί, κατ' ἀμφο-  
τέρως ὅμως τὰς ὑποθέσεις παρίστανται προσκόμματα οὐ-  
χι ἀδιάφορα—ἱππεῖς δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ᾔνε ὅλοι α'.  
διότι οἱ περισσότεροι δὲν ἔμαθον νὰ ἐπιβαίνωσιν ἔλπουσε  
καὶ . . . τὰ ἐπίλοιπα εὐκόλως ὑπονοοῦνται — Πεζοὺς  
δὲν τὸ πιστεύομεν νὰ τοὺς ἴδωμεν παρακολουθοῦντας τὴν  
Α. Μ. ἄλλως θὰ εἶχον une fausse ressemblance μὲ τοὺς  
Spahis τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἢ μὲ τοὺς Φελλάχους  
τῆς Αἰγύπτου ἢ μὲ τοὺς Ἀγωνιάτας τοῦ τόπου καὶ ὁ-  
πωςδήποτε ἤθελον μᾶς σκανδαλίσαι.

— Γράφουσιν ἀπὸ Λονδίνου εἰς τὰς Ἰταλικὰς ἐφημε-  
ρίδας. «Πάντες δυσαρεστοῦνται ἕνεκα τῆς κατεσκευασμέ-  
νης ἀναχωρήσεως τοῦ Γαριβάλδη· 467 ἐπιτροπαὶ εἶχον  
ζητήσει νὰ τῷ παρουσιασθῶσι, καὶ 267,000 αἰτήσεις τῷ  
ἐγίνον ἐκ μέρους νέων καὶ ὠραίων Κυριῶν ἵνα ἀξιώθωσι νὰ  
λάβωσι τρίχας τινὰς ἐκ τῆς κόμης του. Ἀλλ' ὑπολογισ-  
μοῦ γενομένου ἀπεδείχθη, ὅτι ἀφοῦ ἤθελεν ἐξ ὀλοκλήρου  
ξυρισθῇ ἢ τε κεφαλὴ καὶ γενιάδα τοῦ ἥρωος, ἤθελον  
χρεασθῇ πρὸς συμπλήρωσιν καὶ 123 Περούκαις, δὲν ἡ-  
θέλησεν ὅμως ὁ Μέγας Ἰταλὸς νὰ προσρέξῃ εἰς τοιοῦτον  
γεννακισμόν, ἐν τούτοις ὁ ἥρωος τοῦ αἰῶνος ἀναχωρεῖ ἐκ  
τῆς Πατρίδος μας— Ἡ συγκίνησις δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ  
ἐξακολουθήσωμεν. . . »

— Μᾶς γράφουσιν ἐκ Κεφαλληνίας ὅτι οἱ ἐκεῖ πο-  
λιτικοὶ μας ἤρχισαν τέλος πάντων μὲ τὰ σωστάτους νὰ  
συσκέπτωνται περὶ τῶν ἐπικειμένων Ἐκλογῶν, ἀναθέ-  
σαντες τὴν διεύθυνσιν ὅλων τῶν περισπουδάζστων ἀντι-  
κειμένων ὅπου ἔπρεπε νὰ τὴν ἀναθέσωσι . . . ἡ συγκί-  
νησις δὲν μᾶς ἀφίνει νὰ τελειώσωμεν!

— Ἐνταῦθα πολλὰ καὶ ποικίλα τὰ περὶ ὑποψηφίων  
ἀδόμενα ἀλλὰ τὰ πλεῖστα δὲν ἔχουσιν οὐδεμίαν ὑπό-  
στασιν. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ὁ ἀριθμὸς θὰ εἶνε μέγας  
ὥστε οἱ Ἐκλογεῖς ἂν θελήσωσι εἰς τὸ ποσόν θὰ εὕρωσι  
καὶ τὸ ποῖόν.

— Λέγεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρὸς ἐξοικονόμησιν τῆς

ἀθλιότητος τοῦ Ταμείου μας θὰ ἐπιβάλλει, ὡς προσὲν  
ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, εἰς τοὺς ὑποψηφίους μας νὰ παρου-  
σιασθῇ ἕκαστος εἰς τὴν ἐκλογικὴν παλαίστραν μὲ τὴν  
κάλπην τῶν κατασκευαστέων καθ' ὅλα ὁμοιόμορφον μὲ  
μίαν μεγάλην Κάλπην-modelle ἴδωμεν.

— Ζητοῦμεν συγγνώμην εἰς τὰς Κυρίας τῆς Γυναι-  
κοσυνηλεύσεως ὅτι δὲν ἡδυνήθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν  
τὴν ἐβδομάδα ταύτην τὰ πρακτικὰ τῶν. Θέλομεν τὸ  
πράξει προσεχῶς.

— ἔχομεν δύο κρούσματα Εὐφλογίας εἰς Ζάκυνθον  
καὶ ἓν εἰς Κέρκυραν. Συνιστῶμεν προσοχὴν εἰς τὸν Ὑ-  
γειονόμον Κεφαλληνίας!

— Ὁ Βασιλεὺς ἀναχωρεῖ τὰς 12 Μαΐου Ε. Π. διὰ  
Σύρον καὶ ἐκεῖθεν περιμένεται εἰς Κέρκυραν.

## ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙ.

Συχνὰ μοῦ ἀποδίδονται ἄρθρα τὰ ὁποῖα δὲν γράφω.  
Πιστέψετε μου—Ὅταν τὰ ἄρθρα μου ᾔναι τέτοια, ποῦ  
νὰ ἔμπορῇ νὰ μοῦ ζητηθῇ λογαριασμὸς, τὸ ὄνομά μου  
τότε δὲν τὸ οἰκονομῶ ποτέ.

Τὰ Δύο Δέλτα, τῶν ἀριθ. 90—91, δὲν τὰ ἔγραψα  
ἐγώ.

ΑΝΔ. ΔΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

Scrivono da Roma alla Gazzetta Popolare di Ca-  
gliari.

Giorni sono attaccata allo zoccolo della statua  
del Santo Padre si vide questa Pasquinata.

D. Che ha?

R. TUMORE

D. Da che è prodotto?

R. Cava il T.

D. E poi che avverrà?

R. Cava l' U.

D. E quando?

R. Cava l' M.

D. E chi verrà?

R. Cava l' O.

D. Chi?

R. Cava l' R.


Ἵνα μὴ καθυστερήσωμεν εἰς τοὺς προσφιλεῖς ἡμῶν  
Συνδρομητὰς τὸ φύλλον, ἐκδίδωμεν τὸ παρὸν ἀπὸ  
Κέρκυραν, ἐπομένως εὐελπιζόμεθα ὅτι θέλει μᾶς  
συγχωρηθῇ ἂν παρουσιαζώμεθα εἰς τὸ Κοινὸν en  
desabillé καὶ ἄνευ ἐπικεφαλίδος, ἐπειδὴ τὴν κεφα-  
λὴν μας τὴν ἀφήσαμεν εἰς Κεφαλληνίαν, ἀσθενὴς  
καὶ ὁδοιπόρος ἀμαρτίαν οὐκ ἔχει.

Ὁ Συντάκτης ΠΕΡ. ΦΙΛΑΔΗΣ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Τυπογραφεῖον ΕΡΜΗΣΟ ΑΝΤΩΝΙΟΥ(ΤΕΡΖΑΚΗ).



  
**ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ**  
**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ**  
**ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ**  
**Α1.Σ3.41.φ1.0084**

**ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ**  
**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ**  
**ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ**